BENDROJO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. sausio 14 d.*

„Žemės ūkis — Eksporto grąžinamosios išmokos — Paukštiena — 0 eurų grąžinamosios išmokos nustatymas — Pareiga motyvuoti — Komisijos galimybė pateikti tik standartinius motyvus — Įprasta Komisijos praktika nustatant grąžinamąsias išmokas — Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalis — Numatytas nebaigtinis kriterijų sąrašas“

Byloje T-549/13

Prancūzijos Respublika, atstovaujama G. de Bergues, D. Colas ir C. Candat,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą D. Bianchi ir K. Skelly,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2013 m. liepos 18 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 689/2013, kuriuo nustatomos paukštienos eksporto grąžinamosios išmokos (OL L 196, p. 13),

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. Dittrich (pranešėjas), teisėjai J. Schwarcz ir V. Tomljenović,

posėdžio sekretorė S. Bukšek Tomac, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. balandžio 24 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Šiuo ieškiniu Prancūzijos Respublika prašo panaikinti Europos Komisijos priimtą aktą, kuriuo ši nustatė nulinio dydžio paukštienos eksporto grąžinamąsias išmokas už trijų kategorijų nekapotas šaldytas vištas.

* Proceso kalba: prancūzų.

2 Grąžinamosioms išmokoms taikomus principus reglamentuoja 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1234/2007, nustatantis bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) (OL L 299, p. 1) su pakeitimais.

3 Reglamento Nr. 1234/2007 III dalies „Prekyba su trečiosiomis šalimis“ III skyriaus „Eksportas“ II skirsnis „Eksporto grąžinamosios išmokos“ yra skirtas minėtų grąžinamųjų išmokų klausimui. Šio reglamento 162 straipsnyje nustatyta, kad tiek, kiek būtina siekiant sudaryti sąlygas eksportuoti pagal pasaulinės rinkos įkainius ar kainas ir laikantis pagal SESV 218 straipsnį sudarytais susitarimais nustatytų kiekių, tokių produktų pasaulinės rinkos įkainių ar kainų ir kainų Europos Sąjungoje skirtumas gali būti padengiamas eksporto grąžinamosiomis išmokomis už, be kita ko, eksportuojamus paukštienos produktus.

4 Pagal Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 1 dalį eksporto grąžinamosios išmokos yra vienodos visoje Sąjungoje. Remiantis to paties straipsnio 2 dalimi reguliariai arba dėl kai kurių produktų skelbdama konkursą Komisija nustato grąžinamųjų išmokų dydį. Šioje straipsnio dalyje taip pat numatyta, kad produktų, už kuriuos skiriama grąžinamoji eksporto išmoka, sąrašas ir šios išmokos dydis nustatomi ne rečiau kaip kartą per tris mėnesius, išskyrus atvejus, kai tokia išmoka nustatoma konkurso tvarka.

5 Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalis suformuluota taip:

„Nustatant grąžinamąsias išmokas už tam tikrą produktą, atsižvelgiama į vieną ar daugiau iš šių aspektų:

a) esamą padėtį ir ateities tendencijas, susijusias su:

— to produkto kainomis ir jo įsigijimo galimybėmis Bendrijos rinkoje,

— to produkto kainomis pasaulinėje rinkoje;

b) bendro rinkos organizavimo tikslus, kuriais turi būti užtikrinta kainų pusiausvyra ir natūrali jų raida bei prekyba toje rinkoje;

c) poreikį išvengti trikdymų, dėl kurių ilgesniam laikui būtų sutrikdyta pusiausvyra tarp pasiūlos ir paklausos Bendrijos rinkoje;

d) siūlomo eksporto ekonominį aspektą;

e) pagal [SESV 218] straipsnį sudarytais susitarimais nustatytus kiekius;

f) poreikį sudaryti Bendrijos pagrindinių produktų panaudojimo gaminant perdirbtas prekes, [kurios yra skirtos] eksportui į trečiąsias šalis, ir trečiųjų šalių produktų, įvežtų laikinojo įvežimo perdirbti tvarka, panaudojimo pusiausvyrą;

g) mažiausias pardavimo išlaidas ir transporto iš Bendrijos rinkų į Bendrijos uostus ar kitas eksportavimo vietas bei išsiuntimo į paskirties šalis išlaidas;

h) paklausą Bendrijos rinkoje;

i) kiaulienos, kiaušinių ir paukštienos sektorių atžvilgiu į Bendrijos kainų ir pasaulinės rinkos kainų už pašarinių grūdų, kurių reikia gaminant tų sektorių produktus Bendrijoje, kiekio skirtumą.“

6 Pagal šias taisykles priimdama įgyvendinimo reglamentus Komisija reguliariai nustatė paukštienos eksporto grąžinamųjų išmokų dydį.

7 Nuo tada, kai buvo priimtas 2010 m. birželio 17 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 525/2010, kuriuo nustatomos paukštienos sektoriaus eksporto grąžinamosios išmokos (OL L 152, p. 5), šių grąžinamųjų išmokų už trijų kategorijų šaldytas vištas dydis pradėjo palaipsniui mažėti. Iš pradžių grąžinamųjų eksporto išmokų dydis buvo sumažintas nuo 40 EUR už 100 kg iki 32,50 EUR už 100 kg. Pastarasis dydis, kuris buvo paliktas galioti paeiliui priimtuose aštuoniuose įgyvendinimo reglamentuose, galiausiai 2012 m. spalio 18 d. Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 962/2012, kuriuo nustatomos paukštienos sektoriaus eksporto grąžinamosios išmokos (OL L 288, p. 6), buvo sumažintas iki 21,70 EUR už 100 kg.

8 Dar vienas grąžinamųjų išmokų už trijų kategorijų nekapotas šaldytas vištas sumažinimas iki 10,85 EUR už 100 kg buvo nustatytas 2013 m. sausio 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 33/2013, kuriuo nustatomos paukštienos sektoriaus eksporto grąžinamosios išmokos (OL L 14, p. 15). Vėliau šis dydis buvo paliktas galioti 2013 m. balandžio 18 d. Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 360/2013, kuriuo nustatomos paukštienos sektoriaus eksporto grąžinamosios išmokos (OL L 109, p. 27).

9 2013 m. liepos 18 d. Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 689/2013, kuriuo nustatomos paukštienos eksporto grąžinamosios išmokos (OL L 196, p. 13, toliau – ginčijamas reglamentas), Komisija visų pirma nustatė nulinio dydžio grąžinamąsias eksporto išmokas už trijų kategorijų, atitinkančių kodus 0207 12 10 99 00, 0207 12 90 9190 ir 0207 12 90 9990, nekapotas šaldytas vištas.

10 2011 m. spalio 20 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1056/2011, kuriuo nustatomos paukštienos sektoriaus eksporto grąžinamosios išmokos (JO L 276, p. 31), nustatytos nulinio dydžio grąžinamosios išmokos už kitus šešis produktus – daugiausia viščiukus – buvo įtrauktos į ginčijamo reglamento priedą nepakeistos.

11 Pagal ginčijamo reglamento priedą su eksporto grąžinamosiomis išmokomis susijusios atitinkamos paskirties vietos, be kita ko, yra Artimųjų Rytų valstybėse.

12 Be to, ginčijamu reglamentu buvo panaikintas Reglamentas Nr. 360/2013, kuriuo iki tol buvo nustatomos minėto sektoriaus grąžinamosios išmokos.

13 Ginčijamo reglamento 1–3 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(1) Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 162 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad to reglamento I priedo XX dalyje išvardytų produktų kainų skirtumas pasaulinėje rinkoje ir Sąjungoje gali būti padengiamas eksporto grąžinamosiomis išmokomis;

(2) todėl, atsižvelgiant į esamą padėtį paukštienos rinkoje, eksporto grąžinamosios išmokos turėtų būti nustatomos laikantis Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 162, 163, 164, 167 ir 169 straipsniuose nustatytų taisyklių ir kriterijų;

(3) Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 164 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad eksporto grąžinamosios išmokos gali skirtis priklausomai nuo paskirties vietos, ypač jei to reikia dėl pasaulinėje rinkoje susidariusios padėties, tam tikrų rinkų konkrečių reikalavimų arba dėl susitarimais, sudarytais pagal [SESV 218] straipsnį, prisiimtų įsipareigojimų.“

Procesas ir šalių reikalavimai

14 2013 m. spalio 14 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Prancūzijos Respublikos pareiškimą, kuriuo ji pareiškė šį ieškinį.

15 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, paprašė šalių raštu atsakyti į klausimus. Šalys šį prašymą įvykdė per nustatytą terminą.

16 Prancūzijos Respublika Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą reglamentą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

17 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

— atidėti sprendimo dėl bylinėjimosi išlaidų priėmimą.

Dėl teisės

18 Grįsdama savo ieškinį Prancūzijos Respublika remiasi dviem pagrindais, kurių pirmasis susijęs su pareigos motyvuoti, numatytos SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje, pažeidimu, o antrasis – su Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalies pažeidimu.

1. *Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti, numatytos SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje, pažeidimu*

19 Prancūzijos Respublika tvirtina, kad ginčijamame reglamente Komisija aiškiai ir nedviprasmiškai neišdėstė savo argumentų, todėl suinteresuotieji asmenys negalėjo apginti savo teisių, o Bendrasis Teismas – vykdyti savo kontrolės. Anot jos, Komisija privalėjo išsamiai išdėstyti savo argumentus, nes ginčijamu reglamentu buvo gerokai peržengtos ankstesniuose reglamentuose nustatytos ribos.

20 Komisija ginčija Prancūzijos Respublikos argumentus.

Dėl teismo praktikos, susijusios su pareiga motyvuoti

21 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje reikalaujami sprendimo motyvai turi atitikti nagrinėjamo akto pobūdį ir privalo aiškiai ir nedviprasmiškai pateikti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų suprasti, kuo pagrįsta priimta priemonė, o jurisdikciją turintis teismas – vykdyti savo kontrolę (žr. 1997 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Irish Farmers Association ir kt.*, C-22/94, Rink., EU:C:1997:187, 39 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Nereikalaujama, kad motyvai apimtų visas faktines ir teisines aplinkybes, nes klausimas, ar akto motyvai atitinka SESV 296 straipsnio antros pastraipos reikalavimus, turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant ne tik į tokio akto formuluotę, bet ir jo priėmimo aplinkybes bei atitinkamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą (žr. 2003 m. kovo 6 d. Sprendimo *Interporc / Komisija*, C-41/00 P, Rink., EU:C:2003:125, 55 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

22 Iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad pareigos motyvuoti apimtis priklauso nuo nagrinėjamo akto pobūdžio ir kad, kalbant apie bendro pobūdžio teisės aktus, motyvuose gali būti nurodyta tik, pirma, bendra situacija, lėmusi jo priėmimą, ir, antra, bendri tikslai, kurių juo siekiama (žr. 2004 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-304/01, Rink., EU:C:2004:495, 51 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

23 Be to, sprendimo motyvavimo tikslumo lygis turi būti proporcingas faktinėms galimybėms ir techninėms sąlygoms arba terminui, per kurį jis turi būti priimtas (1965 m. gruodžio 1 d. Sprendimas *Schwarze*, 16/65, Rink., EU:C:1965:117).

24 Iš teismo praktikos taip pat matyti, kad sprendimas, priimamas vadovaujantis nusistovėjusia sprendimų priėmimo praktika, gali būti motyvuojamas glaustai, t. y. darant nuorodą į tokią praktiką (žr. 1990 m. vasario 14 d. Sprendimo *Delacre ir kt. / Komisija*, C-350/88, Rink., EU:C:1990:71, 15 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką; 2001 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Silos*, C-228/99, Rink., EU:C:2001:599, 28 punktą). Minėtame Sprendime *Delacre ir kt. / Komisija* (EU:C:1990:71, 19 punktas) Teisingumo Teismas pažymėjo, kad esant tokioms bylos aplinkybėms ginčijamame sprendime daroma nuoroda į taikytinus teisinius pagrindus atitinka motyvavimo reikalavimą, todėl nagrinėjamos pagalbos sumos pakeitimas dėl ankstesnių atskirų konkursų neturi būti specialiai motyvuotas. To paties sprendimo 17 punkte Teisingumo Teismas nusprendė, kad didžiausios pagalbos sumos nustatymas „yra maždaug kas penkiolika dienų kartojama bendra procedūra, per kurią vadovaujantis aiškiais suinteresuotiems asmenims puikiai žinomų teisės aktų kriterijais vykdomi sprendimai, kurie vieni nuo kitų labai nesiskiria nei priėmimo būdu, nei turiniu“.

25 O iš teismo praktikos matyti, kad Sąjungos institucija privalo aiškiai išdėstyti savo argumentus, jei sprendimas pastebimai peržengia ankstesniuose sprendimuose nubrėžtas ribas (žr. 24 punkte minėto Sprendimo *Delacre ir kt. / Komisija*, EU:C:1990:71, 15 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką; 24 punkte minėto Sprendimo *Silos*, EU:C:2001:599, 28 punktą).

26 Šio sprendimo 24 punkte minėtame Sprendime *Silos* (EU:C:2001:599, 29 punktas), kuriuo remiasi Prancūzijos Respublika, Teisingumo Teismas nusprendė, kad reglamento, nustatančio nulinio dydžio grąžinamąsias grūdų eksporto išmokas, motyvai netenkina reikalavimo motyvuoti. Teisingumo Teismas nusprendė, kad šio reglamento motyvai sutampa su ankstesnio reglamento motyvais, kuriuo Komisija padidino nagrinėjamų produktų grąžinamųjų išmokų dydį iki 74,93 ECU už toną nepateikdama jokių konkrečių paaiškinimų, leidžiančių suprasti priežastis, kodėl, praėjus savaitei nuo šio reglamento priėmimo, Komisija panaikino minėtas grąžinamąsias išmokas ir nustatė 0 ECU už toną. To paties sprendimo 30 punkte Teisingumo Teismas taip pat pažymėjo, kad paprasčiausia nuoroda į pardavimų galimybes ir sąlygas pasaulinėje rinkoje, į poreikį išvengti Sąjungos rinkos sutrikdymų ir į eksporto ekonominį aspektą negali, priešingai, nei teigia Komisija, pakankamai pagrįsti reglamento, kuriuo Komisija nukrypsta nuo savo įprastos praktikos, t. y. nustatyti grąžinamųjų išmokų dydžio pagal atitinkamų produktų kainų skirtumus, viena vertus, Sąjungos rinkoje, ir, kita vertus, pasaulinėje rinkoje.

27 Vis dėlto reikia konstatuoti, jog iš 23 punkte minėto Sprendimo *Schwarze* (EU:C:1965:117) aišku, kad tam tikrais atvejais žemės ūkio srityje priimtina pateikti standartinius motyvus.

28 Be to, iš 24 punkte minėto Sprendimo *Delacre ir kt. / Komisija* (EU:C:1990:71, 15, 17 ir 19 punktai) matyti, kad akto motyvuose daromos nuorodos į „taikytinus teisinius pagrindus“ gali pakakti, jei šis aktas yra priimamas laikantis nusistovėjusios sprendimų priėmimo praktikos.

29 Kaip nurodė generalinis advokatas L. A. Geelhoed savo išvados byloje *Silos* (C-228/99, Rink., EU:C:2001:196) 52 punkte, įprasta praktika – tai nuolatiniai veiksmai, kurių imasi Komisija, atsižvelgdama į aplinkybes rinkoje.

Dėl ginčijamo reglamento motyvų pakankamumo

30 Nagrinėjamoje byloje reikia konstatuoti, kad ginčijamo reglamento motyvai laikytini standartiniais motyvais. Be to, kaip pabrėžia Prancūzijos Respublika, šie motyvai sutampa su tais, kurie buvo pateikti ankstesniuose reglamentuose, nustatančiuose grąžinamųjų išmokų dydžius atitinkamai 32,50 EUR už 100 kg, 21,70 EUR už 100 kg ir 10,85 EUR už 100 kg (žr. šio sprendimo 7 ir 8 punktus).

31 Reikia konstatuoti, kad atsižvelgiant į reguliarų eksporto išmokų dydžio nustatymo pobūdį ir į vienodą procedūrą, taikomą priimant atitinkamus reglamentus, standartiniai motyvai laikytini priimtinais pagal šio sprendimo 24 punkte nurodytą teismo praktiką, jei nustatydama minėtą dydį Komisija laikosi savo įprastos praktikos. Beje, ieškinio 31 punkte Prancūzijos Respublika pripažįsta, kad ginčijamas reglamentas buvo priimtas laikantis nusistovėjusios sprendimų priėmimo praktikos, todėl jį pagrindžiantys motyvai iš esmės gali būti glausti. Vis dėlto ji mano, kad Komisija privalėjo išsamiai išdėstyti savo argumentus, nes ginčijamu reglamentu buvo gerokai peržengtos ankstesniuose reglamentuose nustatytos ribos.

32 Taigi reikia nagrinėti, ar Komisija laikėsi savo įprastos praktikos, kai ginčijamame reglamente nustatė grąžinamųjų eksporto išmokų dydį.

Dėl įprastos Komisijos praktikos

33 Atsakydama į Bendrojo Teismo raštu pateiktą klausimą Komisija išsamiai apibūdino savo įprastą praktiką, kurios ji laikėsi priimdama ginčijamą reglamentą, nustatantį grąžinamąsias paukštienos eksporto išmokas.

34 Komisija visų pirma nurodė, kad, laikydamasi savo įprastos praktikos, ji atlieka, pirma, teorinį grąžinamųjų eksporto išmokų dydžio skaičiavimą, grindžiamą kainų skirtumu Sąjungos rinkoje ir pasaulinėje rinkoje, ir, antra, padėties rinkoje analizę.

35 Komisija toliau paaiškino, kad nekapotų šaldytų vištų kainų skirtumas apskaičiuojamas remiantis, pirma, savikainos Prancūzijoje, apskaičiuotos pagal FOB (franko laivo denis) kainą, ir pardavimo paskirties valstybei kainos (pasaulinė rinkos kaina), apie kurią praneša veiklos vykdytojai, skirtumu ir, antra, savikainos Prancūzijoje, apskaičiuotos FOB pagrindu, ir prieinamos bei atnaujintos kainos Brazilijoje skirtumu.

36 Ji pažymėjo, kad, atlikdama rinkos analizę, siekė surinkti kiek įmanoma išsamesnius ekonominius duomenis atitinkamame sektoriuje, visų pirma įskaitant duomenis apie vidutinės savaitinės vištų kainos pokyčius Sąjungoje; procentinį vištos kainos pokytį; sojų pupelių, kukurūzų ir pašarinių kviečių kainų svyravimus; valiutų kursus; pagrindinių sudedamųjų dalių kainą; pažangą kombinuotųjų pašarų srityje; planuojamą gamybos apimtį ir vištienos produkciją; importą ir eksportą.

37 Be to, Komisija paaiškino, kad, remiantis visais šiais duomenimis, galima padaryti bendras išvadas apie padėtį rinkoje, t. y. apie produkciją Sąjungoje; paukštienos kainas Sąjungos rinkoje; Europos gamintojų maržas, priklausomai nuo išlaidų pašarams; apie importo į Sąjungos rinką ir eksporto, įskaitant tą, už kurį mokamos grąžinamosios išmokos, padėtį; apie tarptautinėje rinkoje (Brazilijoje ir Jungtinėse Amerikos Valstijose) susidariusią padėtį ir kainas, atsižvelgiant į valiutų keitimo kursus.

38 Iš Komisijos pateiktų paaiškinimų matyti, kad ji grąžinamosios išmokos dydį skaičiuoja derindama šiuos du aspektus, t. y. teorinį skaičiavimą ir rinkos analizę.

39 Kalbant apie išvadas, padarytas 24 punkte minėtame Sprendime *Silos*, (EU:C:2001:599), ypač jo 30 punkte, dėl grūdų sektoriaus Teisingumo Teismas nustatė, kad Komisijos įprastą praktiką sudaro grąžinamųjų išmokų dydžio nustatymas remiantis atitinkamų produktų kainų Sąjungos rinkoje ir

pasaulinėje rinkoje skirtumu; Komisija pažymėjo, kad ji nustato grąžinamųjų išmokų dydį „remdamasi“ šiuo kainų skirtumu, t. y. aspektu, į kurį ji turi atsižvelgti. Ji pažymėjo, kad, laikydamasi savo įprastos praktikos, ji niekada nesiekė remtis vien tik šiuo aspektu ir nustatyti grąžinamųjų eksporto išmokų, lygių kainų Sąjungos ir pasaulinėje rinkose skirtumui, bet jas nustatydama ji visada atsižvelgė ir į kitus taikomuose teisės aktuose nurodytus kriterijus.

40 Per teismo posėdį atsakydama į šį klausimą Prancūzijos Respublika neginčijo, kad įprastą Komisijos praktiką sudaro, pirma, jos atliekamas teorinis grąžinamųjų eksporto išmokų dydžio skaičiavimas ir, antra, jos padėties rinkoje analizė, kaip savo paaiškinimuose nurodė Komisija, atsakydama į raštu jai pateiktus klausimus.

41 Taigi reikia išnagrinėti, ar, priimdama ginčijamą reglamentą, Komisija nesilaikė savo įprastos praktikos, kaip ji pati ją apibūdino. Iš tikrųjų, jeigu, priimdama ginčijamą reglamentą, Komisija nesilaikė savo įprastos praktikos, šiame reglamente jos pateikti standartiniai motyvai nėra pakankami pagal šio sprendimo 25 ir 26 punktuose minėtą teismo praktiką.

Dėl klausimo, ar Komisija nesilaikė savo įprastos praktikos

42 Atsakydama į pateiktą per posėdį Bendrojo Teismo klausimą Prancūzijos Respublika neginčijo, kad nagrinėjamu atveju Komisija atliko, pirma, teorinį grąžinamųjų eksporto išmokų dydžio skaičiavimą, ir, antra, padėties rinkoje analizę. Prancūzijos Respublika neginčija, kad formaliai Komisija laikėsi įprastos procedūros, siekdama ginčijamame reglamente nustatyti grąžinamųjų eksporto išmokų dydį.

43 Remdamasi dviem aspektais Prancūzijos Respublika tvirtina, kad ginčijamu reglamentu buvo gerokai peržengtos ankstesniuose reglamentuose nustatytos ribos. Pirma, ji teigia, kad nulinio dydžio grąžinamųjų eksporto išmokų už nagrinėjamus produktus nustatymas yra naujoviška priemonė. Antra, ji tvirtina, kad Komisija nukrypo nuo savo įprastos praktikos, kai, priimdama ginčijamą reglamentą, rėmėsi vidinėmis ir tarptautinėmis aplinkybėmis.

– Dėl argumento, susijusio su naujoviškos priemonės egzistavimu

44 Prancūzijos Respublika teigia, kad Komisija nukrypo nuo savo sprendimų priėmimo praktikos, nes nulinio dydžio grąžinamųjų eksporto išmokų už nagrinėjamus produktus nustatymą ji laiko naujoviška priemone.

45 Vis dėlto reikia pažymėti, jog vien tai, kad dėl nagrinėjamų produktų pirmą kartą nustatomas toks nulinis išmokų dydis, savaime nereiškia, kad Komisija nukrypo nuo savo įprastos praktikos.

46 Grąžinamųjų eksporto išmokų dydžio pakeitimas yra neatskiriamas nuo šių išmokų reguliaraus nustatymo sistemos, nes tie patys motyvai gali tikti nustatant labai skirtingus grąžinamųjų išmokų dydžius.

47 Taip pat reikia pažymėti, kad, kaip pabrėžė Komisija, bendras sumažinimo dydis atitiko dviejų ankstesnių sumažinimų dydžius (nuo 32,50 EUR už 100 kg iki 21,70 EUR už 100 kg ir vėliau iki 10,85 EUR už 100 kg). Be to, 2011 m. jau buvo nustatytos nulinio dydžio grąžinamosios eksporto išmokos už kitus paukštienos produktus, visų pirma paukščių jauniklius.

48 Kadangi Prancūzijos Respublika tvirtina, kad ankstesniuose reglamentuose grąžinamosios eksporto išmokos buvo skiriamos už gyvus gyvūnus, kurių negalima lyginti su paukštiena, kuriai ginčijamame reglamente taikoma nulinio dydžio grąžinamoji eksporto išmoka, ir kad ankstesni reglamentai galiojo eksportui į visas valstybes, išskyrus Jungtines Valstijas, reikia pažymėti, kad šie argumentai grindžiami pernelyg plačiu sąvokos „naujoviška priemonė“ aiškinimu. Negalima tvirtinti, kad kiekvieną kartą, kai nustatomas nulinis grąžinamųjų eksporto išmokų už atitinkamą produktą, eksportuojamą į atitinkamą

valstybę, dydis, tai reikia laikyti naujoviška priemone. Paukštienos sektoriui būdingas laipsniškas grąžinamųjų eksporto išmokų dydžio mažėjimas ir už dalį šiam sektoriui priskirtinų produktų buvo nustatytos nulinio dydžio grąžinamosios išmokos.

49 Kaip pabrėžia Komisija, neturi būti laikoma, kad nulinio dydžio grąžinamosios eksporto išmokos buvo nustatytos staiga. Minėtų išmokų dydžio sumažinimas nuo 10,85 EUR už 100 kg iki 0 EUR nėra struktūriniu požiūriu kitoks nei ankstesni sumažinimai nuo 32,50 EUR už 100 kg iki 21,70 EUR už 100 kg ir vėliau iki 10,85 EUR už 100 kg.

50 Kadangi Prancūzijos Respublika remiasi 24 punkte minėtu Sprendimu *Silos* (EU:C:2001:599), reikia priminti, kad tame sprendime Teisingumo Teismas nesirėmė vien tik nulinio dydžio nustatymu siekdamas konstatuoti, kad, priimdama nagrinėjamą reglamentą, Komisija nukrypo nuo įprastos praktikos, nes grąžinamųjų išmokų dydį ji turėjo nustatyti atsižvelgdama į atitinkamų produktų kainų Sąjungos ir pasaulinėje rinkose skirtumą. Jis taip pat rėmėsi tuo, kad, likus savaitei iki toje byloje nagrinėjamo reglamento priėmimo, Komisija padidino grąžinamųjų eksporto išmokų dydžius iki 74,93 ECU už toną. Taigi, minėtoje byloje kalbama apie staigų grąžinamųjų eksporto išmokų dydžio sumažinimą, kurio akivaizdžiai negalima paaiškinti padėties rinkoje pasikeitimu.

51 Nagrinėjamu atveju sumažinimas neturi būti laikomas staigiu, nes jis buvo vykdomas kaip laipsniškas grąžinamųjų eksporto išmokų mažinimas, o bendras sumažinimo dydis atitinka ankstesnių sumažinimų dydžius.

52 Beje, per teismo posėdį Prancūzijos Respublika pripažino, kad nulinio dydžio grąžinamųjų eksporto išmokų nustatymas neturi būti specialiai pagrįstas, jei jis priklauso nuo ekonominių duomenų. Reikia pažymėti, kad, kaip matyti išnagrinėjus ieškinio antrojo pagrindo pirmą dalį (žr. šio sprendimo 87–142 punktus), nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos, Komisija galėjo nuspręsti, jog, atsižvelgiant į padėtį rinkoje, nebuvo būtina nustatyti teigiamo dydžio grąžinamųjų eksporto išmokų.

53 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, jog reikia atmesti Prancūzijos Respublikos argumentą, kad egzistuoja „naujoviška“ priemonė, kurią taikant buvo gerokai peržengtos ankstesniuose reglamentuose nustatytos ribos, nes už tam tikrus produktus pirmą kartą buvo nustatytas nulinis išmokų dydis.

– Dėl atsižvelgimo į vidines ir tarptautines aplinkybes

54 Prancūzijos Respublika teigia, kad Komisija nukrypo nuo savo įprastos praktikos, kai, priimdama ginčijamą reglamentą, rėmėsi vidinėmis ir tarptautinėmis aplinkybėmis, t. y. būsimos bendros žemės ūkio politikos (BŽŪP) įsigaliojimo perspektyva ir numatoma tarptautinių derybų dėl grąžinamųjų eksporto išmokų sėkme Pasaulio prekybos organizacijoje (PPO).

55 Komisija teigia, kad atsižvelgimas į vidines ir tarptautines aplinkybes neturi būti laikomas praktikos pakeitimu, nes kalbama apie bendrąsias aplinkybes sudarančius aspektus, į kuriuos atsižvelgiama ir turi būti atsižvelgta kiekvieną kartą nustatant grąžinamųjų išmokų dydį pagal Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalį.

56 Dėl pastarojo teiginio Prancūzijos Respublika tvirtina, kad Komisijos argumentai yra nenuoseklūs, nes atsiliepimo į ieškinį 38 punkte ji tvirtino privalanti atsižvelgti į vidines ir tarptautines aplinkybes, o to paties atsiliepimo 59 ir 61 punktuose ji tik nurodė, jog Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalis nedraudžia atsižvelgti į minėtus aspektus.

57 Reikia pripažinti, kad Komisijai nenustatytas joks reikalavimas atsižvelgti į PPO vykstančias derybas arba į galutinį teisinių tekstų, nustatančių politinių gairių pakeitimus, patvirtinimą. Iš tikrųjų, nustatant grąžinamąsias eksporto išmokas niekas neįpareigoja Komisijos atsižvelgti į dėl pastarųjų panaikinimo vykstančias PPO derybas tol, kol per šias derybas nesudaromas teisiškai privalomas susitarimas. Dėl

BŽŪP raidos reikia pažymėti, kad tik 2013 m. gruodžio 17 d. buvo priimtas reglamentas, numatantis, jog nuo 2014 m. sausio 1 d. teigiamo dydžio grąžinamąsias išmokas galima skirti vien krizės atveju (žr. 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir Nr. 1234/2007 (OL L 347, p. 671), 196 straipsnio 1 ir 3 dalis ir 232 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą). Komisija neprivalėjo atsižvelgti į naujas politines gaires, jei grąžinamųjų eksporto išmokų dydį nustatė iki 2014 m. sausio 1 d., t. y. iki naujų atitinkamų nuostatų įsigaliojimo dienos.

58 Vis dėlto, nustatydama grąžinamųjų išmokų dydį, Komisija turėjo visišką teisę atsižvelgti į būsimą BŽŪP raidą ir į PPO vykstančias derybas, nors šie aspektai nėra konkrečiai numatyti Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalyje (dėl išsamesnės informacijos žr. šio sprendimo 143–158 punktus).

59 Reikia išnagrinėti, ar, kai Komisija atsižvelgia į konkrečiai Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalyje nenumatytus aspektus, ji privalo juos aiškiai nurodyti reglamento, nustatančio grąžinamųjų eksporto išmokų dydį, motyvuose.

60 Šiuo klausimu reikia priminti, kad bendro pobūdžio teisės aktų priėmimas visada siejamas su bendruoju politiniu ir ekonominiu kontekstu. Nors Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalyje konkrečiai numatyti tam tikri kriterijai, į kuriuos galima atsižvelgti, reglamentas, nustatantis grąžinamųjų eksporto išmokų dydį, galėjo būti priimtas esant tam tikroms sąlygoms, į kurias prireikus Komisija gali atsižvelgti.

61 Pažymėtina, kad reglamento motyvuose ne visada būtina nurodyti šį bendrąjį kontekstą. Nors visiškai įprasta tai, kad Komisija atsižvelgia į bendrąjį politinį ir ekonominį kontekstą, tačiau toks jos elgesys nereiškia, kad ji nesilaiko savo įprastos praktikos. Be to, atitinkami veiklos vykdytojai paprastai žino, kokios yra bendrosios politinės ir ekonominės aplinkybės.

62 Konkrečiau kalbant apie aspektus, į kuriuos Komisija atsižvelgė nagrinėjamu atveju, reikia atkreipti dėmesį į tai, kas nurodyta toliau.

63 Pirma, PPO vykstančios derybos dėl grąžinamųjų eksporto išmokų panaikinimo arba sumažinimo yra bendrųjų aplinkybių dalis, kurią nebūtinai reikia nurodyti reglamento, nustatančio grąžinamųjų eksporto išmokų dydį, motyvuose.

64 Iš tikrųjų, jeigu grąžinamųjų eksporto išmokų sistema kritikuojama tarptautiniu mastu, o Komisija pasirašė sutartį įsipareigodama panaikinti grąžinamąsias eksporto išmokas, tai yra vienas iš aspektų, galinčių turėti įtakos Komisijos sprendimams grąžinamųjų eksporto išmokų dydžio nustatymo srityje. Reikia atkreipti dėmesį į tai, kad nuo sutarties pasirašymo priklausantis įsipareigojimas panaikinti grąžinamąsias eksporto išmokas iki 2013 m. pabaigos jau buvo priimtas 2005 m. per PPO vykusių Dohos derybų raundą.

65 Be to, kaip pažymi Komisija, iš esmės PPO vykstančios derybos yra aplinkybių, apie kurias žino atitinkami veiklos vykdytojai, dalis. Iš tikrųjų, savaime suprantama, kad paukštienos eksporto į trečiąsias šalis srityje veikiantys veiklos vykdytojai atidžiai seka PPO vykstančias derybas dėl grąžinamųjų eksporto išmokų.

66 Tokios derybos yra bendrųjų aplinkybių dalis, dėl kurios Komisija gali būti linkusi laikytis griežtesnės pozicijos nustatydama grąžinamųjų eksporto išmokų dydį.

67 Kadangi yra įprasta, kad Komisija atsižvelgia į bendrąsias aplinkybes, jos atsižvelgimas į vykstančias derybas nėra laikomas nukrypimu nuo įprastos praktikos.

68 Antra, dėl atsižvelgimo į ateities politines gaires reikia atkreipti dėmesį į tai, kas nurodyta toliau.

69 Ginčijamo reglamento priėmimo momentu buvo pasiektas politinis susitarimas dėl BŽŪP reformos ir tobulinami teisės aktai.

70 Pagal šį politinį susitarimą teigiamo dydžio grąžinamosios eksporto išmokos galėjo būti skiriamos tik krizės atveju (šiuo klausimu dėl 2013 m. gruodžio 20 d. priimto reglamento žr. šio sprendimo 57 punktą).

71 Taigi politinis susitarimas dėl būsimų BŽŪP gairių yra bendrųjų politinių ir ekonominių aplinkybių dalis, į kurią Komisija gali atsižvelgti. Iš tikrųjų, esant galimybei iš anksto numatyti, kad artimiausiu metu visam laikui, išskyrus krizės rinkoje atvejį, bus nustatytos nulinio dydžio grąžinamosios eksporto išmokos, Komisija gali būti linkusi mažinti grąžinamųjų eksporto išmokų dydį.

72 Be to, pažymėtina, kad ateities politikos gairės yra bendrųjų aplinkybių, kurias žino atitinkami veiklos vykdytojai, dalis.

73 Tai, kad buvo atsižvelgta į PPO vykstančias derybas ir į ateities politikos gaires, neturi būti konkrečiai nurodyta ginčijamo reglamento motyvuose, išskyrus atvejus, kai šie aspektai yra ne tik bendrųjų politinių ir ekonominių aplinkybių, kuriomis remtasi nustatant grąžinamąsias eksporto išmokas, dalis, bet ir paties ginčijamo reglamento priėmimo pagrindas.

74 Šioje byloje per teismo posėdį Prancūzijos Respublika sutiko, kad Komisija atliko teorinį grąžinamųjų eksporto išmokų dydžio skaičiavimą. Be to, išnagrinėjus ieškinio antrąjį pagrindą matyti, jog Komisija atliko padėties rinkoje analizę, kuria remdamasi ji galėjo nuspręsti (nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos), kad padėtis rinkoje buvo stabili ir nebuvo būtina nustatyti teigiamo dydžio grąžinamųjų eksporto išmokų (žr. šio sprendimo 87–142 punktus).

75 Šiomis aplinkybėmis nėra jokios priežasties manyti, kad PPO vykstančios derybos ir ateities politikos gairės buvo laikomos paties ginčijamo reglamento priėmimo pagrindu.

76 Per teismo posėdį Komisija pripažino, kad nulinio dydžio grąžinamųjų eksporto išmokų nustatymą lėmė padėties rinkoje analizė ir kad nei PPO vykstančios derybos, nei būsimos BŽŪP gairės nebuvo laikomos esminiais šio nustatymo aspektais.

77 Per teismo posėdį Prancūzijos Respublika tvirtino, kad Komisija nutraukė ekonominę analizę ir nustatė nulinio dydžio grąžinamąsias eksporto išmokas tam, kad galėtų laikytis savo pozicijos PPO vykstančiose derybose, nesvarbu, koks galėtų būti ekonominės analizės rezultatas.

78 Vis dėlto Prancūzijos Respublika nepateikė šį teiginį pagrindžiančių argumentų. Nors, kaip tvirtina Prancūzijos Respublika, tai pripažino pati Komisija, vis dėlto reikia konstatuoti, kad Komisija tik nurodė, jog, priimdama ginčijamą reglamentą, ji atsižvelgė į PPO vykstančias derybas ir naująsias BŽŪP gaires, tačiau niekada nepripažino, kad, nustatydama nulinio dydžio grąžinamąsias eksporto išmokas, ji šias gaires laikė pagrindu arba pagrindiniais veiksniais. Dėl Prancūzijos Respublikos argumento, kad grąžinamoji išmoka buvo būtina ekonominiu požiūriu, pakanka konstatuoti, jog, kaip matyti išnagrinėjus ieškinio antrojo pagrindo pirmą dalį, šis argumentas nėra pagrįstas. Vien tai, kad, atlikus teorinį grąžinamosios eksporto išmokos dydžio skaičiavimą, buvo gautas teigiamas rezultatas, nereiškia, kad dėl rinkos analizės Komisija privalo nustatyti nulinio dydžio grąžinamąsias išmokas (žr. šio sprendimo 94–99 punktus). Tai, kad egzistuoja teorinio skaičiavimo rezultato ir ginčijamame reglamente nustatyto dydžio skirtumas, neleidžia manyti, jog PPO vykstančios derybos arba būsimos BŽŪP gairės buvo laikomos pagrindu arba pagrindiniu aspektu nustatant nulinio dydžio grąžinamąsias eksporto išmokas.

79 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad, priimdama ginčijamą reglamentą, Komisija nenukrypo nuo savo įprastos praktikos, todėl pagal šio sprendimo 24 punkte minėtą teismo praktiką ji galėjo pateikti tik standartinius motyvus, ir kad ginčijamo reglamento motyvuose ji neprivalėjo konkrečiai nurodyti, jog atsižvelgė į PPO vykstančias derybas ir į ateities politikos gaires.

Dėl kitų Prancūzijos Respublikos pateiktų argumentų

80 Prancūzijos Respublika priekaištauja Komisijai dėl to, kad ši, taikydama Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalį, tik išvardijo aspektus, kuriais ji turėjo remtis nustatydama grąžinamųjų eksporto išmokų dydį, tačiau nepatikslino nei kuriais iš šių aspektų ji rėmėsi pirmiausia, nei savo atlikto jų įvertinimo. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Komisija pagrįstai teigia neprivalėjusi prioritetine tvarka išdėstyti kriterijus, kuriais konkrečiai grindė savo sprendimą, arba nurodyti faktines prielaidas, kuriomis rėmėsi grįsdama savo analizę.

81 Prancūzijos Respublika toliau teigia, kad ginčijamame reglamente Komisija visiškai nenurodė, kokiais aspektais grindė savo vertinimą, ir kad tokie motyvai prilygsta visiškam motyvų nebuvimui.

82 Reikia pažymėti, jog iš šio sprendimo 24 punkte minėto Sprendimo *Delacre ir kt. / Komisija* (EU:C:1990:71) 19 punkto matyti, kad, kai standartiniai motyvai yra pakankami, nes, priimdama nagrinėjamą aktą, Komisija laikėsi nusistovėjusios sprendimų priėmimo praktikos, „taikytinų teisinių pagrindų“ nurodymas nagrinėjamame akte reiškia pareigos motyvuoti įvykdymą. Nagrinėjamu atveju ginčijamo reglamento konstatuojamosiose dalyse, ypač 2 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nurodė teisinius pagrindus, taikytinus nustatant grąžinamąsias eksporto išmokas.

83 Be to, Prancūzijos Respublika tvirtina, kad tuo atveju, kai Sąjungos institucijos turi plačią diskreciją, dar didesnė svarba tenka Sąjungos teisės sistemos suteikiamų garantijų, be kita ko, pareigos pakankamai motyvuoti sprendimą, paisymui per administracines procedūras.

84 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad šio sprendimo 24 ir 28 punktuose minėti sprendimai, pagal kuriuos Komisijai leidžiama pateikti standartinius motyvus, jei ji laikosi nusistovėjusios sprendimų priėmimo praktikos, yra susiję su bylomis žemės ūkio srityje. Taigi, šios teismo praktikos negalima paneigti vien dėl to, kad šioje srityje Komisija iš esmės turi plačią diskreciją.

85 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ginčijamo reglamento motyvai buvo pakankami. Todėl pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

2. *Dėl ieškinio antrojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalies pažeidimu*

86 Ieškinio antrąjį pagrindą sudaro dvi dalys: pirma susijusi su tuo, kad buvo padarytas akivaizdžiai klaidingas padėties rinkoje vertinimas, o antra – su tuo, kad Komisija akivaizdžiai viršijo savo diskreciją, kai, priimdama ginčijamą reglamentą, rėmėsi Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalyje nenumatytais aspektais.

Dėl pirmos dalies, susijusios su akivaizdžiai klaidingu padėties rinkoje vertinimu

87 Prancūzijos Respublika mano, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai nusprendė, jog padėtis rinkoje pateisina nulinio dydžio paukštienos eksporto grąžinamųjų išmokų nustatymą.

88 Komisija ginčija Prancūzijos Respublikos argumentus.

89 Pirmiausia reikia priminti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas žemės ūkio srityje turi plačią diskreciją, atitinkančią pagal SESV 40–43 straipsnius jam priskirtus politinius įgaliojimus. Todėl teismo kontrolė turi apsiriboti patikrinimu, ar nagrinėjama priemonė nėra susijusi su akivaizdžia klaida arba piktnaudžiavimu įgaliojimais ir ar atitinkama institucija akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos ribų (žr. 2013 m. kovo 14 d. Sprendimo *Agrargenossenschaft Neuzelle*, C-545/11, Rink., EU:C:2013:169, 43 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

Dėl tam tikrų prielaidų, kuriomis Prancūzijos Respublika grindžia savo argumentus

90 Reikia pažymėti, kad Prancūzijos Respublikos argumentai yra grindžiami klaidinga prielaida dėl grąžinamųjų eksporto išmokų tikslo.

91 Dublike Prancūzijos Respublika teigia, kad iš Reglamento Nr. 1234/2007 162 straipsnio 1 dalies matyti, jog grąžinamųjų eksporto išmokų tikslas – padengti įkainių ar kainų pasaulinėje rinkoje ir kainų Sąjungoje skirtumą.

92 Taip pat reikia pažymėti, kad grąžinamosiomis eksporto išmokomis siekiama Sąjungai sudaryti galimybes parduoti trečiosioms šalims vidaus rinkoje atsiradusį nagrinėjamų produktų perteklių (žr. 2013 m. rugsėjo 26 d. Nutarties *Tilly-Sabco / Komisija*, T-397/13 R, EU:T:2013:502, 31 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Grąžinamųjų eksporto išmokų sistemos tikslas yra ne subsidijuoti tam tikrą eksportuotoją, o atitinkamu atveju sudaryti palankesnes sąlygas eksportui norint pasiekti BŽŪP tikslus, numatytus SESV 39 straipsnyje, t. y. visų pirma stabilizuoti rinkas ir užtikrinti deramą žemės ūkiu besiverčiančios bendruomenės gyvenimo lygį ir vartotojams priimtinas kainas (minėtos Nutarties *Tilly-Sabco / Komisija*, EU:T:2013:502, 30 punktas).

93 Taigi, siekis padengti įkainių ar kainų pasaulinėje rinkoje ir kainų Sąjungoje skirtumą laikomas ne grąžinamųjų eksporto išmokų tikslu, o priemone, skirta tam, kad būtų sudarytos galimybės Sąjungai trečiosiose šalyse realizuoti vidaus rinkoje atsiradusį perteklių, visų pirma siekiant užtikrinti jos rinkos stabilumą. Be to, Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalies b punkte numatyta, kad Komisija gali atsižvelgti į „bendro rinkos organizavimo tikslus, kuriais turi būti užtikrinta kainų pusiausvyra ir natūrali jų raida bei prekyba toje rinkoje“.

94 Prancūzijos Respublikos argumentai taip pat grindžiami prielaida, kad atitinkamo produkto kainų raida Sąjungoje ir pasaulinėje rinkoje yra itin svarbus veiksnys nustatant grąžinamąsias eksporto išmokas.

95 Per teismo posėdį Prancūzijos Respublika pridūrė, kad teorinis grąžinamųjų eksporto išmokų dydžio skaičiavimas, grindžiamas kainų skirtumu Sąjungos ir pasaulinėje rinkose, buvo itin svarbus veiksnys nustatant grąžinamąsias eksporto išmokas ir kad teoriškai apskaičiuotą grąžinamųjų eksporto išmokų dydį būtų galima tiesiog „patikslinti“ dėl padėties rinkoje analizės. Ji taip pat mano, kad tik didelės krizės rinkoje atveju rinkos analizei, o ne teoriniam skaičiavimo rezultatui teikiama pirmenybė. Jos nuomone, dėl rinkos analizės gali „truputį pasikeisti“ grąžinamosios išmokos dydis, tačiau vienintelė sąlyga, kuria remdamasi Komisija turi teisę nepaskirti net ir „būtinos“ grąžinamosios išmokos, yra siejama su paukštienos deficitu Sąjungos rinkoje.

96 Vis dėlto šios prielaidos yra klaidingos. Iš tikrųjų, pagal Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalies formuluotę Komisija privalo atsižvelgti „į vieną ar daugiau“ šioje nuostatoje numatytų aspektų. Pagal šią formuluotę Komisija netgi turi teisę remtis tik vienu iš šioje nuostatoje numatytų aspektų. Šia nuostata taip pat nenustatoma šių įvairių aspektų hierarchija. Niekas nedraudžia Komisijai skirti ypatingą reikšmę, pavyzdžiui, Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalies b punkte numatytam aspektui, t. y. „bendro rinkos organizavimo tiksl[ams], kuriais turi būti užtikrinta kainų pusiausvyra ir natūrali jų raida bei prekyba toje rinkoje“. Taigi, nustatydama grąžinamųjų eksporto išmokų dydį, Komisija gali skirti didesnę reikšmę rinkos analizės rezultatui, o ne teorinio skaičiavimo rezultatui.

97 Prancūzijos Respublikos tvirtinimas, kad padėties rinkoje analizė leidžia tik „patikslinti“ skaičiavimo rezultatą, neturi jokio pagrindimo Reglamento Nr. 1234/2007 tekste. Tą patį galima pasakyti apie Prancūzijos Respublikos teiginį, kad vienintelė sąlyga, kuria remdamasi Komisija turi teisę nepaskirti net ir „būtinos“ grąžinamosios išmokos, yra siejama su paukštienos deficitu Sąjungos rinkoje.

98 Reikia pažymėti, kad kai šiuo atveju Prancūzijos Respublika kalba apie „būtiną grąžinamąją išmoką“, tai apima teorinį grąžinamosios išmokos dydžio skaičiavimo rezultatą. Šis teorinis skaičiavimas susijęs tik su klausimu, ar teigiamo dydžio grąžinamoji eksporto išmoka yra „būtina“ paukštienos eksportuotojams tam, kad jie galėtų parduoti savo produktus atitinkamiems šių grąžinamųjų išmokų paskirties regionams. Vis dėlto, atlikdama bendrą padėties rinkoje analizę, Komisija neprivalo apsvarstyti ypatingos eksportuojančių bendrovių situacijos. Net jeigu grąžinamoji eksporto išmoka yra „būtina“ eksportuotojams tam, kad jie galėtų parduoti savo produktus, tai nereiškia, jog, atsižvelgiant į bendrą padėtį rinkoje, „būtina“ nustatyti teigiamo dydžio grąžinamąsias eksporto išmokas.

99 Gali būti, jog atlikusi padėties rinkoje analizę Komisija nuspręs, kad padėtis Sąjungos rinkoje yra stabili ir kad nereikia nustatyti teigiamo dydžio grąžinamųjų eksporto išmokų, siekiant užtikrinti rinkos stabilumą ir deramą žemės ūkiu besiverčiančios bendruomenės gyvenimo lygį. Tokiu atveju Komisija turi teisę neskirti grąžinamųjų eksporto išmokų arba nustatyti nulinį dydį, net jei teorinio grąžinamųjų eksporto išmokų dydžio skaičiavimo rezultatas yra teigiamas. Tokia sąlyga taikoma ne tik tais atvejais, kai atsiranda paukštienos deficitas arba Sąjungos rinkoje susiklosto sunki krizė.

100 Toliau atsižvelgiant į per šią tyrimo procedūrą Komisijos pateiktus paaiškinimus reikia nagrinėti aspektus, kuriais ji rėmėsi nustatydama nulinio dydžio grąžinamąsias eksporto išmokas, o tada nagrinėti Prancūzijos Respublikos pateiktus konkrečius argumentus, kuriais grindžiami jos teiginiai, kad Komisija akivaizdžiai klaidingai įvertino padėtį rinkoje.

Dėl aspektų, kuriais Komisija rėmėsi nustatydama nulinio dydžio grąžinamąsias eksporto išmokas

101 Atsiliepime į ieškinį Komisija nurodė, kad ginčijamame reglamente nustatydama nulinio dydžio grąžinamąsias eksporto išmokas ji visų pirma atsižvelgė į šiuos aspektus:

— dėl didelės paklausos vidaus rinkoje buvo išaugusi paukštienos kaina;

— priklausomai nuo išlaidų pašarams gamintojų marža buvo didesnė už savo istorinį vidurkį, nors, jau keli mėnesiai buvo išaugusi pašarų kaina; be to, istorinį lygį pasiekusi grūdų kaina turėjo nukristi;

— eksportas, už kurį mokamos grąžinamosios išmokos, toliau augo, nors tris kartus iš eilės jau buvo sumažintas grąžinamųjų eksporto išmokų dydis (iki 7 % per penkis pirmus 2013 m. mėnesius);

— paukštienos eksportas augo (per pirmus penkis 2013 m. mėnesius 0,6 % padidėjusi apimtis ir 1 % išaugusi vertė), įskaitant didžiąją eksporto dalį sudariusį produktų, už kuriuos neskiriamos grąžinamosios išmokos, eksportą; tai rodo sektoriaus konkurencingumą;

— geros rinkos raidos perspektyvos ir prognozuojamas 0,7 % paukštienos produkcijos Europoje augimas dėl didėjančios paklausos vidaus ir tarptautinėje rinkose;

— vis dėlto, atsižvelgiant į padidėjusią vištienos kainą vidaus rinkoje, į padidėjusią pašarų kainą ir į Brazilijos realo (BRL) nuvertėjimą, kainų skirtumas, palyginti su Brazilijoje užaugintais naminiais paukščiais, buvo įvertintas 44,73 EUR už 100 kg;

— valiutų kursų svyravimai.

102 Be to, Komisija pažymėjo, kad, atsižvelgiant į padėtį rinkoje ir į jos raidą, grąžinamosios eksporto išmokos nebuvo būtinos siekiant užtikrinti rinkos, visų pirma Sąjungoje, pusiausvyrą ir natūralią kainų raidą.

103 Iš Komisijos pateiktų paaiškinimų matyti, kad, nors teorinis grąžinamųjų eksporto išmokų skaičiavimo rezultatas buvo teigiamas, ji nusprendė, jog padėtis Sąjungos rinkoje buvo stabili, taigi nebuvo būtina nustatyti teigiamo dydžio grąžinamųjų eksporto išmokų siekiant užtikrinti rinkos stabilumą ir natūralią kainų pusiausvyrą. Todėl ji ypatingą dėmesį skyrė Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalies b punkte esančiam aspektui.

104 Pažymėtina, kad tokie aspektai, kaip kainų padidėjimas Sąjungos rinkoje, didesnės už savo istorinį vidurkį Sąjungos gamintojų maržos egzistavimas ir eksporto augimas, iš esmės leido Komisijai nepadarant akivaizdžios vertinimo klaidos nuspręsti, kad padėtis Sąjungos rinkoje buvo stabili ir kad nebuvo būtina nustatyti teigiamo dydžio grąžinamųjų eksporto išmokų siekiant užtikrinti rinkos stabilumą.

105 Taigi reikia išnagrinėti konkrečius Prancūzijos Respublikos pateiktus argumentus, susijusius su Komisijos padarytomis akivaizdžiomis vertinimo klaidomis.

Dėl konkrečių Prancūzijos Respublikos argumentų, susijusių su akivaizdžiai klaidingu padėties rinkoje vertinimu

106 Dėl atitinkamo produkto kainų raidos Sąjungoje ir pasaulinėje rinkoje Prancūzijos Respublika teigia, kad per 2013 m. liepos 18 d. Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo valdymo komiteto posėdį Komisijos pateikta analizė, grindžiama dokumentu „EU Market situation for poultry“ („Europos Sąjungos paukštininkystės rinkos padėtis“; toliau – valdymo komitetui pateiktas dokumentas), yra akivaizdžiai klaidinga.

107 Prancūzijos Respublika pažymi, jog Komisija nusprendė, kad paukštienos kaina rinkoje yra padidėjusi. Ji tvirtina, kad, laikydamasi šios nuomonės, Komisija neatsižvelgė į euro ir Jungtinių Amerikos Valstijų dolerio (USD) keitimo kurso svyravimą ir kad tuo atveju, jei Komisija būtų atsižvelgusi į šį svyravimą, ji būtų turėjusi pripažinti, kad pasaulinės paukštienos kainos iš esmės buvo pastovios arba tik labai mažai padidėjo.

108 Šiuo klausimu Prancūzijos Respublika pažymi, kad per metus iki ginčijamo reglamento priėmimo paukštienos kainos pasaulinėje rinkoje išaugo apytiksliai nuo 185 USD už 100 kg iki 204 USD už 100 kg, t. y. padidėjo 9,3 %, tačiau tuo pačiu laikotarpiu šis padidėjimas buvo daugiausia kompensuotas euro vertės pakilimu 6,5 % Jungtinių Valstijų dolerio atžvilgiu.

109 Pirma, reikia pripažinti, kad net remiantis Prancūzijos Respublikos pateiktais duomenimis neatrodo, jog Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai konstatavo kainų padidėjimą pasaulinėje rinkoje. Prancūzijos Respublika sutinka, kad kainų padidėjimas 9,3 % buvo „daugiausia“, bet nevisiškai kompensuotas euro vertės pakilimu Jungtinių Valstijų dolerio atžvilgiu. Pažymėtina, kad padidėjimas, net ir santykinai nedidelis, bet kuriuo atveju laikomas padidėjimu.

110 Antra, reikia pažymėti, kad duomenys apie kainas pasaulinėje rinkoje, kuriais remiasi Prancūzijos Respublika (padidėjimas nuo 185 USD už 100 kg iki 204 USD už 100 kg), atitinka duomenis, kuriuos veiklos vykdytojai perdavė Komisijai, ir kad Prancūzijos Respublika tai patvirtino atsakydama į per posėdį pateiktą Bendrojo Teismo klausimą. Kalbama apie pardavimo eksportui, t. y. į Artimuosius Rytus, kainą. Todėl šiuo atveju kalbama apie duomenis, į kuriuos Komisija atsižvelgė apskaičiuodama teorinį grąžinamųjų eksporto išmokų dydį.

111 Per teismo posėdį Prancūzijos Respublika nurodė, kad Komisijos gautas rezultatas, apskaičiavus teorinį grąžinamųjų išmokų dydį, kiek jai žinoma, beveik atitiko veiklos vykdytojų gautus duomenis. Taigi, Prancūzijos Respublika neteigia, kad, atlikdama teorinį skaičiavimą, Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Ji taip pat neteigia, kad Komisija neteisingai apskaičiavo teorinį grąžinamųjų eksporto išmokų dydį, nes, lygindama kainas Sąjungos ir pasaulinėje rinkose, neatsižvelgė į valiutos kursų svyravimus.

112 Dėl Prancūzijos Respublikos argumento, kad, remdamasi valdymo komitetui pateikto dokumento 18 puslapyje esančiais duomenimis, Komisija klaidingai nusprendė, jog pasaulinėje rinkoje išaugo paukštienos kainos, reikia atkreipti dėmesį į tai, kas nurodoma toliau.

113 Iš valdymo komitetui pateikto dokumento 18 puslapio matoma kainų Sąjungos, Jungtinių Valstijų ir Brazilijos rinkose raida. Visos šios kainos išreikštos eurais, vadinasi, buvo atsižvelgta į Jungtinių Valstijų dolerio ir Brazilijos realo kursų svyravimus euro atžvilgiu.

114 Reikia pažymėti, kad valdymo komitetui pateiktas dokumentas visų pirma susijęs su padėties rinkoje analize. Atlikdama padėties rinkoje analizę Komisija neprivalo atsižvelgti į ypatingą bendrovių, kurios eksportuoja į atitinkamas valstybes produktus, už kuriuos skiriamos grąžinamosios eksporto išmokos, situaciją, bet turi apsvarstyti bendrą padėtį rinkoje.

115 Komisijos pasirinkimą valdymo komiteto neinformuoti apie eksportuotojų į Artimuosius Rytus pardavimų kainas galima paaiškinti tuo, kad valdymo komitetui pateiktu dokumentu siekiama ne paaiškinti teorinį grąžinamųjų eksporto išmokų dydžio skaičiavimą, bet visų pirma pristatyti padėtį rinkoje. Atsakydama į per posėdį šiuo klausimu pateiktą Bendrojo Teismo klausimą Prancūzijos Respublika patvirtino, kad jai buvo žinoma Komisijos praktika saugoti informaciją apie teorinio grąžinamųjų išmokų dydžio skaičiavimą ir gautą rezultatą institucijos viduje ir jos neatskleisti valdymo komitetui.

116 Per teismo posėdį Prancūzijos Respublika iškėlė klausimą, siekdama sužinoti, kodėl Komisija valdymo komitetui nepateikia duomenų, pagrindžiančių teorinį grąžinamųjų eksporto išmokų dydžio skaičiavimą ir gautą rezultatą. Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad Prancūzijos Respublika nesirėmė pagrindu, grindžiamu tuo, kad valdymo komitetas buvo iš esmės suklaidintas dėl to, jog Komisija nepateikė informacijos. Beje, Prancūzijos Respublika neteigia, kad ji pati arba kita valstybė narė per valdymo komiteto posėdį iškėlė klausimą dėl teorinio skaičiavimo ir kad Komisija nusprendė į jį neatsakyti.

117 Prancūzijos Respublika taip pat tvirtina, kad per metus iki ginčijamo reglamento priėmimo vykęs paukštienos kainų mažėjimas Brazilijos rinkoje, kaip matyti iš valdymo komitetui pateikto dokumento 18 puslapyje esančių duomenų, turėjo daug didesnę reikšmę pasaulinėms kainoms nei kainų padidėjimas Jungtinių Valstijų rinkoje, kaip rodo tame pačiame puslapyje esantys duomenys, nes pasaulinės paukštienos kainos nepadidėjo per metus iki ginčijamo reglamento priėmimo.

118 Šis argumentas yra nepriimtinas. Nors iš tiesų kainos Brazilijoje, jei jos yra prieinamos ir atnaujintos, yra įtraukiamos į teorinį grąžinamųjų eksporto išmokų dydžio skaičiavimą (žr. šio sprendimo 35 punktą), tačiau, kalbant apie bendros padėties rinkoje analizę, tai nereiškia, kad Komisija privalo savo atliekamą kainų pasaulinėje rinkoje kaitos analizę pagrįsti pirmiausia kainomis Brazilijoje.

119 Be to, pažymėtina, kad valdymo komitetui pateikto dokumento 18 puslapyje apžvelgiama ilgalaikė kainų raida, t. y. laikotarpis nuo 2009 iki 2013 m.

120 Šiuo klausimu reikia priminti, kad valdymo komitetui pateiktu dokumentu siekiama ne paaiškinti teorinį grąžinamųjų eksporto išmokų dydžio skaičiavimą, bet visų pirma pristatyti bendrą padėtį rinkoje. Kadangi teorinis skaičiavimas apima trumpalaikę kainų raidą, vertindama padėtį rinkoje, Komisija turi teisę atsižvelgti į ilgalaikę kainų raidą.

121 Iš valdymo komitetui pateikto dokumento 18 puslapio aiškiai matoma ilgalaikė vištienos kainų Sąjungoje ir Jungtinėse Valstijose augimo tendencija.

122 Dėl vištienos kainų Brazilijoje iš valdymo komitetui pateikto dokumento 18 puslapio matyti, kad nagrinėjamo laikotarpio pabaigoje kainos sumažėjo. Vis dėlto, remiantis visu nagrinėjamu laikotarpiu, t. y. nuo 2009 iki 2013 m., kainų mažėjimo tendencijos Brazilijoje nebuvo pastebėta.

123 Atsižvelgdama į aiškią vištienos kainų augimo tendenciją Jungtinėse Amerikos Valstijose ir į ilgalaikio kainų mažėjimo Brazilijoje tendencijos nebuvimą Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, kai konstatavo kainų pasaulinėje rinkoje augimą.

124 Prancūzijos Respublika teigia, kad Komisija turėjo palyginti, viena vertus, paukštienos kainas Sąjungos rinkoje ir, kita vertus, paukštienos kainas Artimuosiuose Rytuose.

125 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad Komisija iš tikrųjų palygino šias kainas atlikdama teorinį grąžinamųjų eksporto išmokų dydžio skaičiavimą.

126 Prancūzijos Respublikos argumentas, kad atlikusi tokį palyginimą Komisija būtinai privalėjo išlaikyti arba padidinti grąžinamąsias eksporto išmokas, yra pagrįstas klaidinga prielaida, pagal kurią teorinį skaičiavimą reikia laikyti itin svarbiu veiksniu nustatant grąžinamųjų eksporto išmokų dydį, o rinkos analizė leidžia šį dydį tik „patikslinti“.

127 Be to, Prancūzijos Respublikos nuomone, dėl 2012 m. nuvertėjusio Brazilijos realo buvo labiau tikėtina, kad paukštienos kainos Artimuosiuose Rytuose kris, o ne kils ir kad bet kuriuo atveju nebuvo tikimasi, jog jos kils kur kas labiau nei paukštienos kainos Sąjungos rinkoje. Jos teigimu, Komisija turėjo nustatyti, kad atotrūkis tarp kainų Sąjungos ir Artimųjų Rytų rinkose negalėjo sumažėti ir kad net buvo tikėtina, jog ateinančiu laikotarpiu toks atotrūkis padidės, todėl pagal Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalį atsižvelgdama į kainų raidos Sąjungos ir pasaulinėje rinkose prognozes Komisija ginčijamame reglamente turėjo išlaikyti arba padidinti paukštienos eksporto grąžinamųjų išmokų dydį.

128 Šiuo klausimu reikia priminti, kad atotrūkis tarp, viena vertus, kainų Sąjungos rinkoje ir, kita vertus, pardavimo kainų Artimuosiuose Rytuose yra siejamas su teoriniu grąžinamųjų eksporto išmokų dydžio skaičiavimu. Taigi, Prancūzijos Respublikos argumentas grindžiamas klaidinga prielaida, kad Komisija privalo teorinio skaičiavimo rezultatą laikyti ypač svarbiu aspektu nustatant grąžinamųjų eksporto išmokų dydį.

129 Reikia pridurti, kad Prancūzijos Respublikos argumentu tvirtinama, jog kainų Sąjungoje augimas laikomas veiksniu, turėjusiu paskatinti Komisiją priimti sprendimą padidinti grąžinamųjų eksporto išmokų dydį, nes dėl tokio augimo padidėjo tarp kainų Sąjungos rinkoje ir Artimuosiuose Rytuose buvęs atotrūkis, o sykiu ir teorinio skaičiavimo rezultatas. Vis dėlto šiuose argumentuose neatsižvelgiama į tai, kad nagrinėjamo produkto kainų augimas Sąjungos rinkoje yra veiksnys, patvirtinantis stabilią padėtį šioje rinkoje, todėl turi būti laikomas vienu iš veiksnių, galinčių paskatinti Komisiją neskirti grąžinamųjų eksporto išmokų arba nustatyti nulio eurų sumą. Iš tikrųjų susidariusi stabili padėtis Sąjungos rinkoje gali paskatinti Komisiją nuspręsti, kad teigiamo dydžio grąžinamosios eksporto išmokos nėra būtinos siekiant realizuoti perteklių ir užtikrinti rinkos stabilumą.

130 Prancūzijos Respublika taip pat teigia, kad Komisija neatsižvelgė į žymų grūdų ir sojų kainų pakilimą pasaulinėje rinkoje, dėl kurio savaime padidėjo išlaidos naminių paukščių pašarams, todėl Sąjungos ūkininkams gerokai padidėjo paukštienos gamybos sąnaudos.

131 Šiuo klausimu Komisija nurodo, kad ji atsižvelgė į tai, jog, priklausomai nuo išlaidų pašarams, gamintojų marža buvo didesnė už savo istorinį vidurkį, nepaisant to, kad jau kelis mėnesius buvo išaugusi pašarų kaina. Be to, jos manymu, istorinį lygį pasiekusi grūdų kaina turėjo kristi.

132 Reikia pažymėti, kad vištoms skirtų pašarų kainų raida nurodyta valdymo komitetui pateikto dokumento 8 ir 9 puslapiuose. Be to, atsižvelgiant į išlaidas vištų pašarams, to paties dokumento 10 puslapyje nurodyta gamintojų marža.

133 Esant tokioms aplinkybėms nėra jokio pagrindo manyti, kad Komisija neatsižvelgė į padidėjusias išlaidas pašarams.

134 Dėl šio aspekto paklausta per teismo posėdį Prancūzijos Respublika tik atsakė, jog vien tai, kad valdymo komitetui pateiktose lentelėse Komisija nurodė pašarų kainų padidėjimą, neįrodo, jog ji iš tikrųjų atsižvelgė į šį aspektą.

135 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, pirma, Prancūzijos Respublika privalo įrodyti, jog Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Valdymo komitetui pateiktame dokumente, kurį Prancūzijos Respublika pridėjo prie savo ieškinio ir kuriuo ji remiasi, apžvelgiama Komisijos atlikta padėties rinkoje analizė ir pateikiama informacija apie aspektus, į kuriuos, atlikdama šią analizę, pastaroji atsižvelgė. Nors Prancūzijos Respublika mano, kad nebuvo atsižvelgta į vieną iš valdymo komitetui pateiktame dokumente esančių aspektų, ji privalo pateikti konkrečius duomenis, leidžiančius teigti, kad Komisija vis tiek neatsižvelgė į šį aspektą.

136 Antra, reikia pažymėti, kad tai, jog, priklausomai nuo išlaidų pašarams, gamintojų marža buvo didesnė už savo istorinį vidurkį, nepaisant išaugusios pašarų kainos, laikoma konkrečiu veiksniu, patvirtinančiu stabilią padėtį Sąjungos rinkoje. Atsižvelgimas į tokią aplinkybę reiškia, kad Komisija tikrai atsižvelgė į išlaidų pašarams padidėjimą, kuris yra vienas iš minėto skaičiavimo veiksnių.

137 Trečia, reikia priminti, kad, atliekant teorinį grąžinamosios eksporto išmokos dydžio skaičiavimą, kainos skirtumas apskaičiuojamas remiantis savikainos Prancūzijoje, apskaičiuotos pagal FOB kainą, ir pardavimo paskirties valstybei kainos skirtumu (žr. šio sprendimo 35 punktą). Jei Komisija atsižvelgė į savikainą, vadinasi, ji atsižvelgė į pašarų kainą. Kaip paaiškino Komisija, atsakydama į Bendrojo Teismo raštu pateiktus klausimus, savikaina Prancūzijoje apskaičiuojama atsižvelgiant į išlaidas pašarams, į gyvojo svorio kainą, į skerdienos kainą, į skerdimo išlaidas ir FOB pristatymo kainą. Be to, reikia priminti, kad Prancūzijos Respublika neteigia, jog Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą atlikdama teorinį grąžinamųjų eksporto išmokų dydžio skaičiavimą (žr. šio sprendimo 111 punktą).

138 Atsakydama į Komisijos atsiliepime į ieškinį pateiktą argumentą, susijusį su paukštienos eksporto augimu, Prancūzijos Respublika teigė, kad per pirmus penkis 2013 m. mėnesius paukštienos eksporto apimtis padidėjo 0,6 %, o vertė – 1 %, todėl Komisija turėjo laikytis nuomonės, kad tuo laikotarpiu eksportas išliko stabilus.

139 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad padidėjimas, net ir santykinai nedidelis, bet kuriuo atveju laikomas padidėjimu. Komisija turi teisę net ir santykinai nedidelį eksporto padidėjimą laikyti veiksniu, patvirtinančiu, kad nėra būtina nustatyti teigiamo dydžio grąžinamųjų eksporto išmokų.

140 Galiausiai, per teismo posėdį Prancūzijos Respublika tvirtino, kad 2013 m. liepos mėn. padėtis rinkoje buvo tokia pati kaip ir 2013 m. balandžio bei sausio mėn.

141 Tik Prancūzijos Respublika šio teiginio nepagrindė konkrečiais argumentais. Be to, kaip matyti iš valdymo komitetui pateikto dokumento, padėtis rinkoje 2013 m. liepos mėn. nebuvo visiškai tokia pati kaip 2013 m. balandžio ar sausio mėn. Pavyzdžiui, iš valdymo komitetui pateikto dokumento 10 puslapio matyti, kad, priklausomai nuo išlaidų pašarams, gamintojų maržos buvo didesnės 2013 m. liepos mėn. nei 2013 m. balandžio ar sausio mėn.

142 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad reikia atmesti ieškinio antrojo pagrindo pirmą dalį.

Dėl antros dalies, susijusios su tuo, kad Komisija akivaizdžiai viršijo savo diskrecijos ribas, kai, priimdama ginčijamą reglamentą, rėmėsi Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalyje nenumatytais aspektais

143 Prancūzijos Respublika mano, kad, nustatydama grąžinamųjų eksporto išmokų dydžius, Komisija privalo išimtinai atsižvelgti į aspektus, kurie yra aiškiai nurodyti Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalyje; šis sąrašas yra baigtinis. Jos nuomone, kadangi, priimdama ginčijamą reglamentą, Komisija atsižvelgė į vidines ir išorines aplinkybes, t. y. į susitarimą dėl BŽŪP reformos ir į per PPO Dohos derybų raundą priimtą įsipareigojimą panaikinti grąžinamąsias eksporto išmokas, priklausantį nuo sutarties pasirašymo, ji atsižvelgė į Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalyje nenumatytus aspektus, todėl akivaizdžiai viršijo savo diskrecijos ribas.

144 Komisija ginčija Prancūzijos Respublikos argumentus.

145 Prancūzijos Respublikos argumentai grindžiami prielaida, kad Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalyje esantis veiksnių sąrašas, į kurį Komisija gali atsižvelgti nustatydama grąžinamųjų išmokų dydį, yra baigtinis.

146 Taigi reikia nagrinėti, ar ši prielaida yra teisinga.

147 Reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalyje pateikiama formuluotė yra pakankamai lanksti. Iš tikrųjų, pagal šią dalį „[n]ustatant grąžinamąsias išmokas už tam tikrą produktą, atsižvelgiama į vieną ar daugiau iš šių aspektų <…>“

148 Iš šios formuluotės aišku, kad Komisija privalo atsižvelgti mažiausiai į vieną iš šiame straipsnyje nurodytų aspektų. Vis dėlto iš šios formuluotės nematyti, kad šių aspektų sąrašas yra baigtinis. Formuluotė „atsižvelgiama į“ nedraudžia remtis kitais aspektais.

149 Šios pasirinktos formuluotės lankstumas patvirtina, kad sąrašas nėra baigtinis. Be to, šį lankstumą patvirtina ir kitos nagrinėjamos nuostatos kalbinės versijos. Pavyzdžiui, tekstas anglų kalba „One or more of the following aspects shall be taken into account when refunds for a certain product are being fixed“ ir vokiečių kalba „Die Ausfuhrerstattungen werden je nach Erzeugnis unter Berücksichtigung eines oder mehrerer der folgenden Faktoren festgesetzt“ patvirtina, kad Komisija turi tik „atsižvelgti“ į vieną ar daugiau iš nurodytų aspektų, tačiau tai nereiškia, kad ji privalo išimtinai remtis tik šiais aspektais.

150 Be to, tai, kad pagal Reglamento Nr. 1234/2007 162 straipsnio 1 dalį pats grąžinamųjų eksporto išmokų suteikimas nėra privalomas, patvirtina Komisijai suteiktą itin plačią diskreciją ir didelį lankstumą nustatant jų dydį.

151 Iš tikrųjų, sunku patikėti, kad Komisija galėtų nuspręsti visiškai neskirti grąžinamųjų eksporto išmokų ir nebūtų priversta savo sprendimo pagrįsti konkrečiais kriterijais, o nustatydama šių grąžinamųjų išmokų dydį išimtinai privalėtų remtis išsamiai išvardytais aspektais.

152 Priešingai, nei teigia Prancūzijos Respublika, Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalis išlaikytų praktinę reikšmę, jei šioje nuostatoje pateiktas aspektų sąrašas būtų laikomas baigtiniu.

153 Iš tikrųjų, nors Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalis neprieštarauja atsižvelgimui į kitus aspektus, iš šios dalies matyti, kad Komisija (taip pat) privalo atsižvelgti mažiausiai į vieną iš šioje nuostatoje išvardytų aspektų.

154 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad prielaida, kuria Prancūzijos Respublika grindžia savo argumentus, yra klaidinga.

155 Siekiant išsamumo reikia pažymėti, kad, kaip iš esmės teigia Komisija, net jei Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalyje numatytų kriterijų sąrašas būtų laikomas baigtiniu, tai nedraustų atsižvelgti į bendrą politinį ir ekonominį kontekstą.

156 Iš tiesų reikėtų priminti, kad bendro pobūdžio teisės aktų priėmimas visada siejamas su bendru politiniu ir ekonominiu kontekstu, todėl visiškai normalu, jog Komisija į jį atsižvelgia (žr. šio sprendimo 60 ir 61 punktus).

157 Kai, nustatydama grąžinamųjų eksporto išmokų dydį pagal Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalyje numatytus lanksčius kriterijus, Komisija atsižvelgia į ateities politines gaires ir į vykstančias tarptautines derybas, tai nereiškia, kad ji viršija savo diskrecijos ribas, net jeigu atitinkamoje nuostatoje pateikiamas sąrašas laikomas baigtiniu. Iš tikrųjų, bendrasis kontekstas gali bet kada daryti įtaką Komisijos diskrecijos įgyvendinimui ir jos galimybei remtis net ir baigtiniu kriterijų sąrašu, todėl neturi būti draudžiama atsižvelgti į šį bendrąjį kontekstą.

158 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad neturėtų būti ginčijamas Komisijos sprendimas atsižvelgti į BŽŪP reformos perspektyvas ir į PPO vykstančias derybas.

159 Todėl reikia atmesti taip pat ir ieškinio antrojo pagrindo antrą dalį, taigi ir visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

160 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė.

161 Šioje byloje Komisija Bendrojo Teismo prašė „atidėti sprendimo dėl bylinėjimosi išlaidų priėmimą“. Vadinasi, ji teisėtai nepaprašė priteisti bylinėjimosi išlaidų iš Prancūzijos Respublikos. Iš tiesų, šioje byloje Bendrajam Teismui pateiktas prašymas atidėti sprendimo dėl bylinėjimosi išlaidų priėmimą yra beprasmis ir laikoma, kad Komisija nereikalauja atlyginti bylinėjimosi išlaidų.

162 Atsižvelgiant į tai, reikia nuspręsti, kad kiekviena šalis padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Paskelbta 2016 m. sausio 14 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.